

Zondag 13 november

'Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn'
(Joh. 13:35)(NBV).

Heb elkaar lief - zo simpel kan het zijn!

Voordat Andrew Jackson president van Amerika werd, was hij generaal in het leger. Tijdens de oorlog van 1812 waren zijn troepen onderling aan het ruziën en bekechten. Daarom riep hij ze bij elkaar en zei: 'Heren, laten we niet vergeten dat de vijand aan de andere kant zit.' Dat kunnen we beter allemaal onthouden! Het is niet moeilijk om van God te houden vanwege alles wat hij voor ons heeft gedaan. Het wordt moeilijker als het gaat om het houden van de mensen met wie we leven. Een gerespecteerd bijbelleraar zegt: 'Als er iets is wat me van Christus zou afhouden als ik geen christen was, dan zou het de houding zijn van christenen onderling. Als er vroeger bij ons thuis een verschil van mening ontstond, zei mijn vader: "We zijn het misschien niet in alles met elkaar eens binnen deze muren, maar vergeet niet dat we familie zijn. Als je broer of je zus je nodig heeft, help dan, toon je liefde en kom voor hen op." Alles wat we moeten weten is in de volgende twee verzen te vinden: 'Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander' (Fil. 2:3-4). Met andere woorden, denk aan de ander. Wees niet egoïstisch. Klinkt als iets wat een leerkracht tegen een kleuterklas zou kunnen zeggen. Maar hoeveel volwassen problemen zouden er niet kunnen worden opgelost als dat de drijfkracht zou vormen in onze relaties? Hoeveel stellen zouden de verschillen in hun huwelijk zodoende niet kunnen bijleggen?' Jezus zei: 'Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.' En zelfs in de uren voor hij stierf bad hij nog voor ons dat we 'allen één' zouden zijn (Joh. 17:21).

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2011. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl
Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.*

Maandag 7 november

'Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië...' (Joh. 11:1)(NBV).

Lessen van Lazarus (3).

Voordat we afscheid nemen van het verhaal over Jezus die Lazarus uit de dood opwekte, volgen er nog twee lessen: De vierde les gaat over radicaal geloof. Wanneer iemand dood en begraven is, is dat toch echt wel definitief. God geloven in zo'n situatie vraagt om een radicaal geloof. Tot dan toe had Marta een 'stel dat' geloof. 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn' (Joh. 11:21). Maar toen begon ze te beseffen waartoe Jezus in staat was en ze ging over op een 'zelfs nu' geloof. Ze zei tegen Jezus: 'Maar zelfs nu weet ik dat God u alles zal geven wat u vraagt' (v.22). Radicaal geloof zegt: 'Heer, ik geloof dat mijn toekomst groter kan zijn dan mijn verleden. Ik geloof dat u een keer kunt brengen in de situatie en dat u de overwinning kunt grijpen uit de klauwen van een nederlaag. Dat niets te moeilijk is voor u.' Radicaal geloof in radicale omstandigheden levert radicale resultaten op. De vijfde les gaat over herstel. 'De zusters stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek... Daarna zei hij tegen zijn leerlingen: 'Laten we teruggaan naar Judea' (v. 3&7). Je weet nooit wat de Heer kan doen zolang je hem niet vraagt in je situatie te komen. Hij kan je teruggeven wat je dierbaar was en bent kwijt geraakt. Hij kan herstellen wat het leven van je heeft afgenomen en meer! Het is niet te laat. Laat Jezus komen. Hoe slecht je omstandigheden ook zijn, bid: 'Heer, zelfs nu weet ik dat 'God u alles zal geven wat u vraagt.'

Dinsdag 8 november

'Ik zal hun één hart geven...' (Ezech. 11:19)(NBG).

Doe waarvan je houdt, hou van wat je doet.

Succesvolle mensen laten zich in hun leven leiden door de passies en talenten die ze van God gekregen hebben. Zij hebben een gericht doel en een onverdeeld hart. God heeft je geen talenten gegeven op een bepaald gebied om vervolgens je inzet te vragen op een heel ander gebied. Zo heeft hij je niet geschapen. Er is altijd een potentieel spoor van talent en passie te vinden als je de moed hebt je levensdoel na te jagen en risico's te nemen. Po Bronson schrijft: 'Ik ben ervan overtuigd dat toekomstig zakelijk succes begint met de vraag 'wat zal ik met mijn leven doen?' Inderdaad, mensen slagen niet door te verhuizen naar een tak van industrie die 'hot' is of door voor een speciale mantra te kiezen die hen helpt bij hun carrière. Ze bloeien door te focussen op de vraag wie ze werkelijk zijn en door werk te doen waar ze echt om geven (en zodoende een onvermoede productieve en creatieve kracht vrij te maken).' Carly Fiorina zei: 'Hou van wat je doet, doe het anders niet. Maak de keus iets te doen omdat het zowel je hart als je geest raakt. Maak de keus omdat het betrekking heeft op je hele persoonlijkheid.' Word geen slaaf van de droom van een ander. Heb je namelijk eenmaal een droom, dan zal die droom je in beslag nemen. Slaaf zijn van de droom van een ander wordt dan al snel een nachtmerrie. Paulus schrijft: 'Zij tonen hoe dom ze zijn door zichzelf als maatstaf en norm te nemen. Wij daarentegen willen niet zo buitensporig hoog van onszelf opgeven, we blijven binnen de grenzen die God ons heeft gesteld' (2 Kor. 10:12-13). Als je het allemaal niet goed meer weet en doelloos in kringetjes ronddraait, bid dan: 'Heer, geeft u me een duidelijke visie en een onverdeeld hart.' Dat is een gebed dat God zeker zal beantwoorden.

Woensdag 9 november

'... eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar' (Marc. 4:28)(NBV).

Stap voor stap.

Als je wacht op de vervulling van een belofte die God je gegeven heeft, let dan eens op deze woorden van Jezus: 'Het is met het koninkrijk van God als met een mens die zaad uitstrooit op de aarde: hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe. De aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar. Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst' (Marc. 4:26-29). Voor je ontvangt wat God je heeft beloofd, ga je vaak door verschillende fases heen. Eerst heb je de 'ik weet het niet' fase. Je zaadje zit in de grond. Wanneer het een oogst zal opleveren is aan God. Maar zijn Woord verzekert je ervan dat het zal gebeuren. Dan komt 'de halm' fase. Het is maar een klein halmpje dat heen en weer zwaait in de wind, maar het is genoeg om je te bemoedigen en je te laten weten dat het antwoord eraan komt. Vervolgens komt 'de aar' fase. Nu begint het er uit te zien als waarom je gebeden hebt. Hopelijk heb je het water gegeven met gebed, bemest met Gods Woord en beschermd tegen elke negatieve kracht die wou proberen het te ontwortelen. Uiteindelijk bereik je dan de 'rijpe graan' fase. Dat is het moment waarop God zegt dat je de sikkel erin mag slaan omdat het tijd is voor de oogst. Nu is het van belang dat je je oogst herkent en aan het oogsten slaat. In welke fase je vandaag ook zit, sta op Gods belofte en blijf hem vertrouwen. Hij zal je niet teleurstellen.

Donderdag 10 november

'Van Paulus, dienaar van Christus Jezus...' (Rom. 1:1)(NBV).

Geroepen om te dienen.

Toen Paulus zichzelf een dienaar van Christus Jezus noemde, verwees hij naar een oudtestamentische wet die voorschreef dat je je meester zes jaar lang trouwde diende. In het zevende jaar echter moest je, ook volgens de wet, worden vrijgelaten. Maar als je op je schreden terugkeerde na je vrijlating en zei: 'Meester, ik dien u niet omdat het moet maar omdat ik het graag wil,' dan bracht je meester je voor de rechter en werd je oor doorboord als teken dat je nu voor altijd aan hem toebehoorde. Een teken dat je eraan toegewijd was naar hem te luisteren en hem gehoorzaam te zijn (Ex. 21:6). Bid vandaag: 'Heer, ik dien u niet omdat het moet maar omdat ik het wil. Doorboor mijn oor, markeer me als de uwe, verbind me met u zodat ik nooit aan iemand anders kan toebehoren.' Wanneer een bediening zijn passie verliest, wordt het een loze bezigheid. Het woord 'dienen' is een werkwoord, al is het woord 'dienaar' een zelfstandig naamwoord! Het is wat je doet en niet wat je claimt te zijn. Het woord 'dienaar' verwees overigens ook naar een derderangs galeislaaf die vastgeketend zat aan een roeispaan op een Romeins schip. Dag en nacht roeide je op de trommelslag van de scheepsbaas, of je nu in oorlog was of met handelswaar voer. En je wist niet beter of je zou sterven, vastgeketend aan die roeispaan. Wat een beeld! Dat is wat Paulus in gedachten had toen hij schreef: '... met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u' (Rom. 12:1). Wanneer je denkt aan wat Christus voor je gedaan heeft, is dat toch niet teveel gevraagd?

Vrijdag 11 november

'Goed is het als een mens zijn juk draagt in zijn jeugd' (Klaagl. 3:27)(NBV).

Tijd van voorbereiding (1).

Denken dat rijpheid en geestelijke groei je kinderen plotseling 'overkomt' is net zoets als verwachten dat een eikel in een klap een eik wordt. Tijd, groei en zorg zijn nodig om een eik te produceren - hetzelfde gaat op voor kinderen opvoeden. En hoe vroeger je begint, hoe betere resultaten je krijgt. 'Goed is het als een mens zijn juk draagt in zijn jeugd.' Anders krijg je in de loop van de tijd onvoorbereide kinderen met gewoonten en gedragingen die moeilijk zijn af te leren als ze later in hun leven verantwoordelijkheid moeten dragen. In de metafoor van het juk leert de ongeoeffende os doordat hij onder een juk loopt met een goed getrainde os, de werklast deelt en zijn voorbeeld volgt. Ouders zijn geneigd twee fouten te maken met hun kinderen. Ten eerste door teveel te doen. Ze doen alles voor het kind en beschuldigen hem vervolgens van luiheid. Ten tweede door te weinig te doen. Ze vragen teveel van het kind waardoor het zich gefrustreerd en incompetent voelt. De sleutel tot het bouwen van karakter en vertrouwen is niet door het vóór maar mét hem te doen en hem zo verantwoordelijkheid bij te brengen. Het jukprincipe biedt twee grote voordelen: a) het biedt een rolmodel. Breng je kinderen dingen bij door geduldig en liefdevol het al-doende-leert-men-principe te hanteren en ze zodoende kennis en vaardigheden te laten zien en over te dragen. Ze zullen het waarderen als de middelen die jij ze geeft, leiden tot een levenslang succes op zowel het natuurlijke als het geestelijke vlak; b) het biedt een relatie. Die trainingsmomenten en gedeelde werkprojecten zijn een geweldige kans voor het opbouwen en verdiepen van een duurzame en kostbare band met je kinderen.

Zaterdag 12 november

'... jonge planten... met liefde verzorgd... hoekzuilen, gebeeldhouwd als voor een paleis' (Ps. 144:12)(NBV/NBG).

Tijd van voorbereiding (2).

Karakter en rijpheid zijn geen eigenschappen die we normaal gesproken in onze kinderen verwachten aan te treffen. We nemen aan dat deze dingen later komen - een veronderstelling die hun groeipotentieel hindert. God heeft hogere verwachtingen van je kinderen! In zijn Woord lezen we: 1) 'Dat onze zonen zijn als planten, hoog opgegroeid in haar jeugd.' Niet als ze 40, 50 of 60 zijn, maar 'hoog opgegroeid in hun jeugd'. Ze hoeven hun jeugd niet te verspillen, ze kunnen nu al groeien. Waarom vergelijkt God ze met planten? Omdat ze in het bezit zijn van geestelijke wortels die in staat zijn Gods zorg, manieren en kracht op te zuigen. En ook omdat ze geboren zijn met het potentieel voor succes. 'Jongeren, u schrijf ik: u bent sterk, het woord van God blijft in u, en u hebt het kwaad overwonnen' (1 Joh. 2:14). Hij heeft het wel over jouw kind hier! 2) 'Onze dochters als hoekzuilen, gebeeldhouwd als voor een paleis.' Waarom zou God je dochters gelijkstellen aan zuilen? Ten eerste omdat ze zijn gemaakt om oprecht (rechttop) en ondersteunend te zijn; ze zijn onmisbaar voor de structurele integriteit van het gebouw. Ten tweede omdat ze de aantrekkelijkheid van het gebouw verhogen, de aandacht vestigen op de grandeur ervan en ervoor zorgen dat wij de architect en eigenaar bewonderen. Paleiszuilen brengen eer aan de Koning, laten Hem én hen goed uitkomen. Je kinderen hebben het nodig dat jij gelooft in hun door God gegeven potentieel. Weet je nog wat Jezus over je kinderen zei? '... het koninkrijk van de hemel behoort toe aan wie is zoals zij' (Matt. 19:14). Zijn geloof in hun potentieel is groot. Dat moet jouw geloof ook zijn.